

5. A Saint Imier-i anarchista kongresszus határozatai

*(J.M. Sztjeklov: Anarhicseskij Internacional (1872–1881).
Kurszk, 1923. Kurszkij Gubkom. 13–14. l.)*

Figyelembe véve,

hogy az a kísérlet, amely arra irányul, hogy egységes politikai taktikát vagy programot kényszerítsen a proletariátusra, mint egyetlen utat, amely képes őt elvezetni a teljes szociális felszabaduláshoz, éppen annyira abszurd, mint reakciós igény,

hogy senkinek sincs joga megfosztani az autonóm föderációkat és szekciókat attól az elvitathatatlan joguktól, hogy önállóan határozzák meg és alkalmazzák politikai taktikájukat, amelyet a legjobbnak tartanak, és hogy minden hasonló kísérlet végzettszerűen a legfelháborítóbb dogmatizmushoz vezet;

hogy a proletariátus törekvéseinek nem lehet más célja, mint teljesen szabad gazdasági szervezetek és föderációk létrehozása, amelyek a közös munkára, egyenlőségre, továbbá a mindenfajta politikai kormányzástól való abszolút függetlenségre épülnek. Ez a szervezet és ez a föderáció csakis a kézműves szövetségek és autonóm kommunök önálló cselekvésének eredményeként jöhet létre;

figyelembe véve azt, hogy bármiféle politikai szervezet csak az uralom eszköze lehet egy meghatározott osztály hasznára és a tömegek kárára, és hogy a proletariátus, amennyiben meghódítaná a hatalmat, maga válnék uralkodó és kizsámányoló osztállyá, –

a St. Imier-ben üléselő Kongresszus kijelenti:

1. hogy a proletariátus legelső kötelessége minden politikai hatalom lerombolása;

2. hogy az állítólagosan ideiglenes forradalmi hatalom létrehozása – e rombolás végrehajtására – nem más mint hiábavaló hazugság, és épp annyira veszélyes a proletariátusra nézve, mint a jelenleg létező kormányok;

3. hogy a szociális forradalom elérését célzó minden kompromisszu-

mot elvetve, valamennyi ország proletariátusának meg kell teremtenie a forradalmi cselekvés szolidaritását, bármiféle burzsoá politikától függetlenül.